XUNTA DE GALICIA | CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, INDUSTRIA E INNOVACIÓN

Asunto: remisión de anteproxecto de lei para ditame do Consello Económico e Social de Galicia

Achégolle a proposta de remisión ao Sr. Presidente da Xunta, para ditame do Consello Económico e Social de Galicia **polo trámite de urxencia**, do expediente do "Anteproxecto de lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que utilizan os recursos naturais de Galicia", asinada pola conselleira de Economía, Industria e Innovación.

Santiago de Compostela, 20 de setembro de 2023

O secretario xeral técnico

XUNTA DE GALICIA · CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, INDUSTRIA E INNOVACIÓN · SECRETARÍA XERAL TÉCNICA

José Rámón Pardo Cabarcos

Secretaría Xeral da Presidencia

Secretaría Xeral Técnica
Edificio administrativo de San Caetano s/n, Bloque 5
15781 Santiago de Compostela
Tfno: 981 545 532- mail: cei.secretarioxeral@xunta.gal

Visto o Anteproxecto de lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que utilizan os recursos naturais de Galicia e o acordo do Consello da Xunta do 14 de setembro de 2023, e con suxeición ao disposto na Lei 6/1995, do 28 de xuño, pola que se crea o Consello Económico e Social de Galicia,

Tendo ademais en conta a situación de emerxencia climática e ambiental declarada polo Consello de Ministros do 21 de xaneiro de 2020, á que se une a necesidade e impulsar a transición enerxética e a explotación dos nosos recursos naturais como consecuencia do incremento de custos e inseguridade no subministro das materias primas, sempre asegurando o debido respecto ao medio ambiente e a xusta participación dos beneficios nos territorios afectados; a urxencia de que se manteña a seguridade e independencia enerxética do noso sector industrial; o crecente risco para os nosos montes de incendios de nova xeración e de maior impacto, requirindo da colaboración do sector privado nas labores de prevención e recuperación; as posibilidades de mellorar na valorización de residuos e acelerar a electrificación do transporte,

Considerando o Regulamento (UE) 2020/852, o Regulamento (UE) 2022/2577, o Regulamento (UE) 2023/435, o Regulamento Delegado (UE) 2021/2139, a Recomendación (UE) 2023/550, e demais normativa comunitaria e estatal pola que se establecen os mecanismos de recuperación e resiliencia así como apoio á descarbonización trala crise da Covid-19, dándose unha oportunidade única e urxente para o impulso público ao sector industrial e a transición enerxética,

RESOLVO

1. Subscribir o contido do Anteproxecto de lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que utilizan os recursos naturais de Galicia, para os efectos de sometelo ao preceptivo ditame do Consello Económico e Social de Galicia.

2. Propoñer ao Sr. Presidente da Xunta de Galicia a remisión deste anteproxecto de lei ao Consello Económico e Social de Galicia, coa finalidade de recadar o seu preceptivo ditame, de conformidade co establecido no artigo 5 da Lei 6/1995, do 28 de xuño, pola que se crea o Consello Económico e Social de Galicia, instando a que se solicite que o ditame se emita no prazo máximo dun mes, **polo trámite de urxencia**, de conformidade co artigo 39 do Regulamento de Réxime Interno do Consello Económico e Social de Galicia.

Santiago de Compostela, 20 de setembro de 2023
A conselleira de Economía, Industria e Innovación
PD Orde 9 febreiro 2023 (DOG 17 de febreiro)
O secretario xeral técnico

XUNTA DE GALICIA · CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, INDUSTRIA E INNOVACIÓN · SECRETARÍA XERAL TÉCNICA

José Ramón Pardo Cabarcos

Presidencia da Xunta de Galicia

XUNTA DE GALICIA | CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, INDUSTRIA E INNOVACIÓN

INDICE DE DOCUMENTACIÓN QUE INTEGRA O EXPEDIENTE DO ANTEPROXECTO DE LEI DE PROMOCIÓN DOS BENEFICIOS SOCIAIS E ECONÓMICOS DOS PROXECTOS QUE UTILIZAN OS RECURSOS NATURAIS DE GALICIA

1. Acordo de inicio
2. Memoria funcional
3. Memoria económica consolidada
4. Táboa de vixencias
5. Texto anteproxecto de lei, versión inicial
6. Informe xurídico da Secretaría Xeral Técnica
7. Certificado do Consello Xunta de inicio da información pública
8. Certificado de exposición pública no Portal de Transparencia
9. Anuncio de exposición pública no DOG
10. Avaliación impacto demográfico
11. Informe Impacto demográfico
12. Informe Dirección Xeral de Simplificación Administrativa
13. Informe Secretaría Xeral da Igualdade
14. Informe Dirección Xeral de Planificación e Orzamentos
15. Informe sobre alegacións
16. Anexo informe_cadro de alegacións
17. Informe cambios a instancia de centros directivos de consellerías
18. Texto anteproxecto de lei, versión Acordo Consello Xunta

XUNTA DE GALICIA | CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, INDUSTRIA E INNOVACIÓN

PROCEDEMENTO: ANTEPROXECTO DE LEI DE PROMOCIÓN DOS BENEFICIOS SOCIAIS E ECONÓMICOS DOS PROXECTOS QUE UTILIZAN OS RECURSOS NATURAIS DE GALICIA

Lourdes Ledo Moure, subdirectora xeral de Coordinación Administrativa da Secretaría Xeral Técnica da Consellería de Economía, Industria e Innovación

CERTIFICA

Que a documentación que se achega é copia da que obra no expediente administrativo do "*Anteproxecto de lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que utilizan os recursos naturais de Galicia*".

Santiago de Compostela, na data de sinatura dixital

Asinado por: LEDO MOURE, LOURDES
Cargo: Subdirectora Xeral
Data e hora: 20/09/2023 15:28:45

CVE: E671PWEP3Z10
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

Secretaría Xeral Técnica
Edificio administrativo de San Caetano s/n, Bloque 5
15781 Santiago de Compostela
Tfno: 981 545 532- mail: cei.secretarioxeral@xunta.gal

XUNTA DE GALICIA

DIEGO CALVO POUSO, VICEPRESIDENTE SEGUNDO E CONSELLEIRO DE PRESIDENCIA, XUSTIZA E DEPORTES E SECRETARIO DO CONSELLO DA XUNTA DE GALICIA,

CERTIFICA:

Que o Consello da Xunta de Galicia na súa reunión do día vinte e tres de marzo de dous mil vinte e tres adoptou, entre outros, o seguinte Acordo:

Autorizar o inicio da tramitación do anteproxecto da Lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que utilizan os recursos naturais de Galicia.

E para que conste, asina a presente co visto e prace do Sr. Presidente, en Santiago de Compostela a vinte e tres de marzo de dous mil vinte e tres.

Vº. e Prace:
O PRESIDENTE

XUNTA DE GALICIA
VICEPRESIDENCIA SEGUNDA E CONSELLERÍA DE PRESIDENCIA, XUSTIZA E DEPORTES

MEMORIA FUNCIONAL DO ANTEPROXECTO DE LEI DE PROMOCIÓN DOS BENEFICIOS SOCIAIS E ECONÓMICOS DOS PROXECTOS QUE UTILIZAN OS RECURSOS NATURAIS DE GALICIA

I. COMPETENCIA

O anteproxecto de lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que utilizan os recursos naturais de Galicia, pretende regular diferentes aspectos relativos á sustentabilidade da utilización destes recursos na comunidade autónoma, atendendo non só aos criterios ambientais, senón tamén a factores socioeconómicos que permitan despregar unha política ambiental que sexa ademais xusta coa poboación e os territorios no ámbito de influencia dos proxectos. Pretende ser unha norma transversal que mellore a regulación da utilización dos recursos naturais no noso territorio, impulsando unha transición enerxética xusta e a consideración e compensación equilibrada dos custes medioambientais e afeccións aos servizos ecosistémicos, cos beneficios que as persoas, comunidades e territorios poden obter. Se ocupa, por tanto, de diversas cuestións, tendo por fío condutor os fins recollidos no artigo 2 do título preliminar: o impulso do desenvolvemento racional e sustentable de Galicia, mediante a xestión responsable dos recursos naturais e a protección do ambiente, de forma conciliada co desenvolvemento social e económico e procurando a cohesión territorial, a cohesión social e a mellora da calidade de vida da poboación de Galicia, e o desenvolvemento equilibrado dos sectores e actividades comprendidos na lei.

Para obter estes fins, se indican os obxectivos da norma no seu artigo 1: a procura de beneficios sociais e económicos de proxectos suxeitos a avaliación ambiental, tanto para Galicia como especialmente para a súa área de influencia; a integración da valoración dos beneficios sociais e económicos na avaliación de impacto ambiental; a participación do sector público de Galicia en sociedades con obxectivos compatibles co anteproxecto; o desenvolvemento de instrumentos de financiamento para facilitar a viabilidade destes proxectos; a creación dun canon para a eólica mariña; a recuperación integral do territorio afectado por incendios forestais e a creación dun fondo con esta finalidade; a implantación do autoconsumo enerxético nas áreas empresariais; a regulación dun mercado voluntario de carbono para desenvolver proxectos de absorción de gases de efecto invernadoiro; e a valorización dos residuos con alto potencial de biometanización por SOGAMA.

Tendo en conta o anterior e considerado que se trata dunha norma transversal, dende o punto de vista competencial o anteproxecto de lei está amparado por

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

diversos títulos competenciais da Comunidade Autónoma de Galicia, segundo o ámbito material dos preceptos que contén.

Esta lei baséase nas competencias que corresponden á Comunidade Autónoma de Galicia de promoción do desenvolvemento comunitario, artigo 27.24 do Estatuto de autonomía de Galicia (EAG), en canto atende ao desenvolvemento sustentable do territorio galego.

Máis especificamente, a regulación da valoración do impacto social e económico dos proxectos e dos servizos ecosistémicos nas súas zonas de influencia e a súa conservación, compensación e restauración ten asento nas competencias que corresponden á Comunidade Autónoma de Galicia en materia de ambiente, de acordo co artigo 27.30 do EAG, que recoñece a competencia exclusiva na materia de "normas adicionais sobre protección do ambiente e da paisaxe nos termos do artigo 149.1.23".

Así mesmo, a regulación que contén o título I da lei sobre os diferentes proxectos engárzase cos títulos competenciais relativos a instalacións de produción, distribución e transporte de enerxía eléctrica, de acordo cos artigos 27.13 e 28.3 EAG; aproveitamentos hidráulicos, de acordo co artigo 27.12 EAG, e o desenvolvemento lexislativo e a execución da lexislación do Estado na materia de réxime mineiro e enerxético (artigo 28.3 EAG).

A regulación do título II ten sustento tamén no artigo 30 EAG, en canto se refire ao fomento da actividade económica en Galicia.

O título III fundaméntase na competencia da Comunidade Autónoma para crear prestacións patrimoniais de dereito público de acordo co artigo 133 da Constitución española, e co artigo 27.30 EAG, en canto que atende a unha finalidade extrafiscal, co fin de contribuír a regular e preservar o ambiente.

O título IV fundaméntase nas competencias autonómicas en materia de obras públicas (27.7 EAG) e montes e aproveitamentos forestais (27.10 EAG).

O título V, en canto aborda os proxectos de autoconsumo nas áreas empresariais de Galicia para facilitar o seu desenvolvemento, baséase nas competencias autonómicas en materia de ordenación do territorio e urbanismo (27.3 EAG).

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

A regulación do título VI, en canto se refire a determinados aspectos relacionados cos créditos de carbono, encontra engarzamento nas competencias de montes e aproveitamentos forestais (27.10 EAG) e de protección do ambiente (27.30 EAG).

O título VII, en canto ás actuacións de valorización integral dos residuos con alto potencial de biometanización, ten fundamento no artigo 27.30 EAG e, en canto recolle a actuación do sector público autonómico, no artigo 30 EAG.

II. MARCO LEGAL

O marco legal no que se debe encadrar este anteproxecto inclúe a Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, a Lei 58/2003, de 17 de decembro, xeral tributaria, a Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas, a Lei 5/2011, do 30 de setembro, do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, a Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado, o Decreto Lexislativo 1/1999, do 7 de outubro, polo que se aproba o texto refundido da Lei do réxime financeiro e orzamentario de Galicia, o Decreto Lexislativo 1/2011, de 28 de xuño, polo que se aproba o texto refundido das disposicións legais da Comunidade Autónoma de Galicia en materia de tributos cedidos polo Estado, a Lei 3/2022, do 18 de outubro, de áreas empresariais de Galicia, a Lei 8/2009, do 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o fondo de compensación ambiental, e a Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais.

III. CONTIDO

O anteproxecto contén unha parte expositiva e unha parte dispositiva de 64 artigos, agrupados nun título preliminar e 7 títulos, dúas disposicións adicionais, unha disposición transitoria, unha disposición derrogatoria, e cinco disposicións derradeiras.

O título preliminar contén os fins e obxectivos do anteproxecto, definicións sobre os beneficios sociais e económicos que procura, e a regulación do desenvolvemento de indicadores cuantitativos. Ademais, e de conformidade co dereito da Unión Europea, o artigo 6 establece unha prohibición de discriminación por establecemento ou residencia.

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

O título I se ocupa da valoración dos beneficios sociais e económicos de determinados proxectos. No seu capítulo I, se identifican os proxectos suxeitos a esta valoración, o capítulo II regula a súa integración no trámite de avaliación de impacto ambiental, establecendo as posibles medidas de compensación e estendendo a súa consideración aos informes sectoriais autonómicos. O capítulo III amplía esta valoración establecendo un informe a emitir para aqueles proxectos no ámbito de aplicación do título que non requiran de avaliación de impacto ambiental. O capítulo IV, dividido en 3 seccións, recolle disposicións específicas sobre cada un dos tipos de proxecto afectados: proxectos de xeración de enerxía a partir de fontes renovables, proxectos que requiran do uso de augas para determinados fins, e proxectos mineiros.

O título II regula a participación do sector público en sociedades con obxectivos compatibles co anteproxecto, e os seus instrumentos de financiamento. No capítulo I se habilita ao sector público á participación nestas sociedades. O capítulo II se refire a instrumentos de financiamento para sustentar proxectos cos obxectivos do anteproxecto. Estes instrumentos poden ser subvencións de capital, participacións de capital, préstamos participativos, créditos e deducións fiscais ao investimento, préstamos subvencionados, garantías, titulizacións e asistencia técnica, entre outras. Se regulan os instrumentos de capital e de débeda, e a titulización dos activos.

O título III crea un canon destinado a gravar o impacto medioambiental e visual das infraestruturas necesarias para a evacuación das instalacións de xeración eólica mariña. No seu capítulo I, se procura que a Administración autonómica nas súas relacións institucionais co Estado, de quen son competencia as instalacións eólicas mariñas, o inste a ter en conta a cohesión social e territorial así como os beneficios económicos e sociais en Galicia. O capítulo II establece o canon, fixando a natureza, obxecto, e ámbito de aplicación. Se establece unha afección dos ingresos do canon á conservación, reposición e restauración do ambiente, así como a actuacións de compensación e reequilibrio ambiental e territorial das cales serán principais beneficiarios os concellos afectados pola aterraxe das infraestruturas necesarias para a evacuación e o sector pesqueiro afectado pola implantación dos parques eólicos dos cales se evacúa a súa enerxía. Permítese tamén o seu destino á compensación ao sector pesqueiro en xeral, e o seu uso para as sociedades e instrumentos do título II. Se configuran o feito impoñible, período impositivo, suxeitos pasivos, base impoñible, tipo de gravame e cota tributaria, así como a obriga de presentación de declaracións e autoliquidacións.

O título IV se ocupa da recuperación integral dos territorios afectados por incendios forestais. No seu capítulo I, establece unha serie de actuacións da Administración en materia de planificación territorial, determinación dos usos agroforestais permitidos, implantación de paisaxes cortalumes, impulso da diversificación de

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

masas forestais, e o aseguramento dunha actuación constante no tempo. O capítulo II crea un fondo de recuperación do territorio afectado por incendios de incidencia singular. Se trata dun fondo específico, de carácter finalista. Se establece a competencia do Consello da Xunta para declarar mediante acordo cales son os incendios de especial incidencia. A financiación do fondo incluirá recursos propios conforme se inclúan nos orzamentos da Comunidade Autónoma, achegas doutras administracións, doazóns, e achegas privadas. Se establecen as actuacións que se poden financiar con cargo ao fondo, e a regulación das achegas privadas incluíndo o acceso a beneficios fiscais.

O título V se ocupa dos proxectos de autoconsumo enerxético nas áreas empresariais de Galicia. Dispón o fomento por parte dos promotores públicos ou privados no solo empresarial da implantación de proxectos de autoconsumo baseados en enerxías renovables. Establece unha serie de normas de aplicación directa en materia de urbanismo e ordenación do territorio para simplificar e promover estas instalacións, permitíndoas en parcelas lucrativas e dotacións privadas ou públicas de uso secundario ou terciario, nas zonas de recuamento e espazos libres de edificacións, sobre as edificacións e outras construcións auxiliares, e, no caso das instalacións de autoconsumo colectivo, nas zonas verdes e espazos libres. Procurando o levantamento de cargas burocráticas e de planificación, se dispón a interpretación favorable das ordenanzas, dispensando os elementos singulares das alturas máximas, e non computando estas instalacións a efecto de distancias mínimas ou edificabilidade. Estas normas deberán incorporarse nos instrumentos de planificación e ordenación do territorio a partir da entrada en vigor do anteproxecto, e prevalecerán de xeito directo sobre os instrumentos xa ditados, e os que estean en tramitación. Se fixa a competencia municipal para as licenzas, autorizacións e permisos necesarios, sen prexuízo doutras normas sectoriais. Se prevé tamén a reserva de espazos nas áreas empresariais para a canalización de enerxías renovables. Se habilita á declaración de utilidade pública e interese social destas infraestruturas na resolución administrativa que as autorice. Se dispoñen incentivos do alleamento de parcelas do IGVS e Xestur.

O título VI regula un sistema voluntario de créditos de carbono. O obxectivo é fomentar proxectos de absorción de carbono e reducir a emisión de gases de efecto invernadoiro. Para iso, os proxectos que poidan reducir as emisións ou absorber estes gases recibirán o recoñecemento en créditos de carbono susceptibles de comercialización. Este terá lugar mediante unha plataforma de créditos de carbono que recollerá os proxectos de absorción, os créditos xerados e emitidos, e o rastrexo dos créditos para evitar a dobre conta. Se crea un comité técnico para mellorar o sistema e presentar propostas sobre metodoloxías. Se fomentará a participación neste sistema, e se poderá ter en conta nas convocatorias de axudas a proxectos susceptibles de absorber carbono.

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

O título VII se refire aos residuos biometanizables. A Comunidade Autónoma procurará a valorización de residuos con alto potencial de biometanización, con especial referencia aos de SOGAMA. Se prevé o establecemento de plans municipais de biometanización sobre a fracción de recollida selectiva de bioresiduos e a fracción resto, excluíndose neste último caso de forma preferente o depósito final en vertedoiro. O biogás obtido se utilizará en primeiro lugar para o autoconsumo de SOGAMA. Tamén se promoverá a valorización integral e conxunta de residuos municipais, da industria agropecuaria e alimentaria, habilitándose a SOGAMA para a contratación da obtención de biometano a partir dos mesmos.

A disposición adicional primeira establece a toma en consideración, na avaliación de impacto ambiental dos parques eólicos de competencia autonómica, dos efectos sinérxicos dos parques xa existentes, en construción ou tramitación na súa área de influencia, que compartan infraestruturas. Se prohibe o fraccionamento dos proxectos para eludir a avaliación ambiental ordinaria. A Administración Autonómica promoverá a compartición das infraestruturas por ter así un menor impacto ambiental.

A disposición adicional segunda ten por obxecto axilizar a instalación de infraestruturas de recarga eléctrica e de hidróxeno de vehículos, declarándoas de especial interese público e social de xeito que se poidan reducir os prazos da súa tramitación.

A disposición transitoria establece a continuación da tramitación das iniciativas empresariais prioritarias de proxectos de produción eléctrica eólica conforme á normativa de aplicación no momento, sen que se lles aplique a derrogación do artigo 42.2 da Lei 5/2017.

A disposición derrogatoria derroga o apartado 2 do artigo 42 da devandita Lei 5/2017, que regula a declaración de iniciativa empresarial prioritaria dos proxectos de produción eléctrica eólica que non se destine ao autoconsumo industrial.

A disposición derradeira primeira modifica a Lei 9/2021, eximindo do trámite de información pública ás infraestruturas eléctricas das estacións de recarga de vehículos.

A disposición derradeira segunda modifica a Lei 8/2009, esixindo a tramitación simultánea das autorizacións dos parques eólicos e das súas liñas de evacuación, dispoñendo normas para racionalizar as liñas de evacuación e a súa compartición

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

por distintas instalacións eólicas, limitando con carácter xeral a súa lonxitude a 15km, e engadindo unha nova disposición transitoria que permite a solicitude de autorización de liñas de evacuación para parques que xa estean en tramitación.

A disposición derradeira terceira establece dous beneficios fiscais. Modifica o Decreto Lexislativo 1/2011, establecendo unha nova dedución fiscal por adquisición de accións ou participacións en sociedades que realicen proxectos que promovan servizos ecosistémicos. A dedución da cota íntegra autonómica é do 20% das cantidades investidas no exercicio, sobre unha base máxima de 10.000 euros por entidade. Tamén establece unha dedución do 100% da cota do imposto que se devindique sobre a constitución ou transmisión de dereitos reais sobre inmobles necesarios para a implantación de instalacións de produción de enerxías renovables para o autoconsumo individual nas áreas empresariais de Galicia.

A disposición derradeira cuarta autoriza ao Consello da Xunta a ditar disposicións que fagan o desenvolvemento regulamentario do anteproxecto.

A disposición derradeira quinta establece a entrada en vigor do anteproxecto ao día seguinte da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

IV. ACERTO E OPORTUNIDADE

Como se indicou anteriormente, o anteproxecto ten por obxecto a toma en consideración dos beneficios sociais e económicos de proxectos que fan uso dos recursos naturais no noso territorio, facilitando unha xestión máis respectuosa tanto co medio ambiente como coas poboacións que resultan inevitablemente afectadas polos mesmos.

Para poder levar a cabo medidas que equilibren e compensen o impacto ambiental con estes beneficios, resulta imprescindible unha norma na que se establezan de xeito claro os fins e obxectivos desta política, incluíndo ademais a concreción dos beneficios sociais e económicos que se procuran e un sistema de indicadores cuantitativos. Este é o obxecto do título preliminar da norma.

A posta en marcha de determinados proxectos no territorio, en especial aqueles que aproveitan recursos naturais mediante unha tecnoloxía avanzada, non só debe respectar estritamente as cautelas ambientais, senón que debe ir acompañada da adecuada valoración do seu impacto social e económico na medida en que poden

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

representar unha grande oportunidade para acadar un desenvolvemento sustentable.

A identificación polos propios promotores dos efectos positivos de carácter social e económico que derivan directamente da execución dun proxecto, e a asunción de compromisos adicionais para potenciar eses efectos, resulta esencial para valorar os impactos que van derivar para as comunidades en que se van desenvolver.

En todo caso, e cando se trata de valorar o impacto dun determinado proxecto no territorio, debe considerarse necesariamente a súa posible repercusión nos beneficios que o medio natural en que se vai localizar proporciona e que son os que fan posible a vida humana, isto é, os denominados servizos dos ecosistemas ou servizos ecosistémicos.

A natureza permite obter alimentos, auga, madeira e combustibles; permite realizar actividades físicas, intelectuais, estéticas, afecta o benestar humano e alberga aqueles espazos que deben ser conservados de cara a manter as condicións de vida, da flora e da fauna.

Para tales efectos, a Organización das Nacións Unidas estableceu un sistema de clasificación internacional de servizos ecosistémicos, Cices (Clasificación Internacional Común de Servizos dos Ecosistemas) adoptado pola Axencia Europea de Medio Ambiente (EMEA) para poder establecer métodos de contabilidade de ecosistemas e poder realizar comparacións.

Por iso, regúlase no capítulo I do título primeiro desta lei, e dentro do procedemento de avaliación ambiental, a valoración integrada dos servizos ecosistémicos, dos beneficios sociais e económicos derivados da execución dos proxectos, así como dos compromisos adicionais que presenten os seus promotores para xerar beneficios sociais e económicos.

O Pacto Verde Europeo, de finais de 2019, marcou o obxectivo de acelerar a transición ecolóxica da Unión Europea (UE) cara a unha economía neutra en emisións de CO2 para 2050. Nos últimos dous anos, a necesidade de acelerar a transición ecolóxica intensificouse co Fit for 55 (xuño de 2021), conxunto de medidas que pretende acadar o obxectivo de que o 40% da enerxía da UE sexa producida a partir de fontes renovables de enerxía, ou co Plan RePowerEU, anunciado en marzo e concretado en maio de 2022, que pretendía dar resposta á escala de prezos e á

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

carestía enerxética, aumentando a resiliencia do sistema enerxético a través de piares como o aumento da presenza do biometano e do hidróxeno.

A propia Administración autonómica galega ten avanzado nestes ámbitos. Así, aliñada coa futura Lei do clima de Galicia, cos aspectos máis relevantes presentados na Conferencia das Nacións Unidas sobre o Cambio Climático, que tivo lugar en Glasgow en novembro de 2021, e co defendido pola Alianza Galega polo Clima, rede de colaboración entre diferentes organizacións implicadas na loita contra o cambio climático, a mellora do ambiente e o impulso da economía circular, a Xunta de Galicia aprobou no ano 2022 a Axenda Enerxética de Galicia 2030. Esta axenda constitúe a folla de ruta para a consecución dos obxectivos intermedios en 2030 que permitan acadar a neutralidade climática en 2050, con novas oportunidades non soamente para o sector enerxético galego, senón para o resto de sectores estratéxicos de Galicia.

En calquera caso, constitúe un factor subxacente a necesidade de que as enerxías renovables dean cobertura á maior parte das necesidades enerxéticas nos vindeiros anos. Este contexto provocou un importante volume de proxectos que fan uso dos recursos naturais, o que, ao mesmo tempo, provocou escepticismo ante unha poboación que non aprecia que o uso dos seus recursos teña unha repercusión clara nela.

Por ese motivo, no capítulo IV do título I regúlanse as determinacións específicas que teñen que cumprir os proxectos que fan uso dos recursos naturais, co fin de que tales proxectos teñan unha repercusión e produzan beneficios sociais e económicos no territorio.

Unha lóxica similar se aplica ao canon da eólica mariña que se regula no título III. Tendo en conta a posibilidade de danos ambientais e económicos a sectores estratéxicos en Galicia, como son o sector pesqueiro e o turismo, cómpre gravar o impacto destas instalacións. O canon se estrutura de xeito similar ao xa existente para as instalacións de eólica terrestre, cubrindo tanto o impacto visual como medioambiental, e supoñendo un incentivo á utilización da mínima lonxitude da infraestrutura necesaria para a evacuación viable, e ao seu soterramento.

Tendo en conta as competencias estatais nesta materia, se encarga á Administración autonómica nas súas relacións institucionais co Estado promover que se teñan en conta a cohesión social e económica e os beneficios sociais e económicos dos proxectos de eólica mariña.

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

En relación coa mobilidade, a Comisión Europea fixou un obxectivo de redución de emisións de CO2 para os automóbiles do 37,5% en 2030 respecto a 2021, polo que prevé que para 2030 o 40% do mercado de automóbiles debe ser electrificado e estima unha proporción dun 70% de eléctricos puros e un 30% de híbridos enchufables nese 40% de mercado. Aínda que a Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, recolle unha serie de supostos nos cales será obrigatorio contar cunha infraestrutura de recarga eléctrica, non se prevé que poida afectar a un gran número de estacións de servizo en Galicia, máis alá dalgunhas próximas a vías de alta capacidade e núcleos urbanos.

Ao anterior hai que engadir que o Real decreto lei 29/2021, do 21 de decembro, polo que se adoptan medidas urxentes no ámbito enerxético para o fomento da mobilidade eléctrica, o autoconsumo e o despregamento de enerxías renovables, recolleu a obriga de dispoñer, antes do 1 de xaneiro de 2023, de infraestrutura de recarga para vehículos eléctricos nos edificios existentes de uso distinto ao residencial privado que dispoñan de zona de aparcamento con máis de vinte prazas. Por conseguinte, vendo a necesidade dun impulso autonómico neste sentido, regúlase a aceleración na tramitación administrativa das instalacións de recarga e as extensións ou reforzos necesarios que comporten as ditas instalacións.

Os cambios que se están a manifestar no sistema produtivo, que debe ter en conta tanto as necesidades económicas como medioambientais para ser realmente sustentable, non poden levarse a cabo só pola Administración Pública, senón que se require ademais a participación privada. Dentro da labor de fomento do sector público, corresponde o apoio ás sociedades que inclúan nos seus fins a valorización dos recursos estratéxicos galegos, canalizando o seu valor a todo o tecido socioeconómico de Galicia, e en particular ás comunidades locais que soportan os seus custos ambientais.

Por iso, se habilita ao sector público a participar nestas sociedades, promovendo a presenza no seu capital de entidades públicas ou privadas representativas da sociedade galega, e de pequenos inversores das comunidades directamente afectadas.

Para contribuír ao fomento de proxectos que compartan a finalidade desta norma, se prevé tamén unha serie de instrumentos de financiamento que permiten ao sector público, directamente ou mediante as sociedades anteriores, facilitar a súa viabilidade. Estes mecanismos inclúen tanto préstamos como subvencións, deducións fiscais, titulización ou asistencia técnica, abrindo un amplo marco de actuación que permita elixir o mecanismo máis axeitado en cada caso. Este é o obxecto do título II.

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

Por outra parte, outro dos ámbitos en que as administracións públicas deben adoptar iniciativas decididas en favor dun desenvolvemento do territorio que leve asociados beneficios ambientais e sociais debe ser a recuperación do territorio afectado polos incendios forestais. Unha vez que se produce un incendio forestal de especial envergadura, vense afectados tanto os valores ambientais da zona en que se produce, como as posibilidades de que a poboación desenvolva actividades económicas nos seguintes anos, ata que se produce unha rexeneración dos recursos naturais.

Neste sentido, deben establecerse unha serie de principios que dirixan as actividades das administracións públicas, pero tamén do sector privado, encamiñadas á recuperación destas zonas no menor tempo posible, unha vez extinguido o incendio forestal. As ditas actuacións deben permitir recuperar os valores do territorio, mediante unha planificación que permita, ademais, previr futuros incendios e, polo tanto, reducir o risco de que se volva producir unha catástrofe dese tipo.

Co fin de acadar os obxectivos indicados, cobra unha especial importancia que as administracións públicas busquen vías de colaboración entre e o sector público e privado, mediante o establecemento de planificacións e actuacións de mellora que permitan a participación de toda a sociedade. Desta forma, acadarase unha maior adecuación na recuperación do territorio ás necesidades da sociedade e garantirase o compromiso de todos os axentes na execución das medidas executadas, contribuíndo a manter unha adecuada xestión do territorio, mantendo a actividade económica asociada a el, así como fomentando a recuperación dos seus valores ambientais no menor período de tempo posible.

As normas contidas no Titulo I desta lei, no que se regulan as medidas de fomento do autoconsumo baseado en enerxías renovables nas áreas empresariais de Galicia, teñen como obxectivo fomentar a implantación de instalacións ou infraestruturas que contribúan ao autoconsumo, eficiencia enerxética e sostibilidade das empresas instaladas en parques empresariais da Comunidade Autónoma, favorecendo o impacto social, económico e ambiental destas modalidades de xeración de enerxía, así como a existencia de alternativas de subministro de proximidade para as empresas e consumidores finais e a súa participación activa no seu abastecemento enerxético.

Para conseguir o obxectivo antes citado, estas normas tratan de eliminar ou reducir, na medida do posible, as limitacións ou restricións de carácter urbanístico que puideran dificultar a implantación destas infraestruturas nas areas empresariais,

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

sen vulnerar as competencias municipais en materia de licenzas, pero creando un marco normativo que estableza os criterios básicos para favorecer a implantación daquelas. Por tanto, non se trataría dunha norma que, con carácter xeral, impoña obrigas, limitacións ou prohibicións ás empresas, senón, polo contrario, que posibilite que estas poidan implantar estas instalacións ou infraestruturas coa finalidade de conseguir una maior eficiencia enerxética na súa actividade, contribuíndo así á mellora da súa competitividade, que ademais repercutiría nunha maior sostibilidade ambiental da actividade da empresa en particular, e das areas empresariais en xeral.

Con esta finalidade, se establecen unhas normas de aplicación directa que se impoñen sobre as ordenanzas contidas nos instrumentos de planeamento ou de ordenación do territorio ou que desenvolvan aqueles, tanto sobre as anteriores á entrada en vigor desta Lei como as posteriores.

Neste titulo se recolle tamén a posibilidade de que as entidades de conservación, xestión e modernización de parques empresariais reguladas na Lei 3/2022, de Áreas Empresariais de Galicia, as sociedades mercantís ou outras entidades poidan formalizar acordos, convenios ou contratos cos promotores e propietarios do parque empresarial, co Concello ou con outros Organismos, a fin de implantar instalacións colectivas destinadas á produción de enerxías renovables, para o uso das empresas ubicadas no parque empresarial e, asemade, asumir a xestión de ditas instalacións, infraestruturas ou servizos.

Neste capítulo tamén se conteñen normas de fomento, de xeito que os promotores públicos das áreas empresariais da Comunidade Autónoma traten de crear incentivos na comercialización do solo empresarial para favorecer a implantación de instalacións que contribúan ao autoconsumo ou ao uso de enerxías renovables polas empresas implantadas nos parques empresariais.

No marco da estratexia de transición cara á neutralidade carbónica, as administracións públicas deben fomentar o desenvolvemento sustentable do territorio, impulsando aqueles proxectos que contribúan a absorber carbono como medida para compensar as emisións de gases de efecto invernadoiro que se producen noutras actividades.

Neste ámbito, está a medrar o interese por parte do sector privado na execución de proxectos no territorio que maximicen a dita absorción de carbono e que lle permitan, ben sexa compensar emisións de dióxido de carbono derivadas doutras actividades, ou ben vender os créditos de carbono xerados a outros axentes interesados en realizar a dita compensación.

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

As absorcións certificadas no desenvolvemento dos proxectos deben estar cuantificadas mediante unha metodoloxía obxectiva e transparente, para o cal se require do establecemento dun sistema que garanta a seguridade xurídica das certificacións e transaccións realizadas entre os distintos axentes.

A través deste sistema, as administracións públicas deben establecer mecanismos que fomenten a execución de proxectos de absorción de carbono que teñan unha especial repercusión positiva no territorio, tanto desde un punto de vista ambiental como económico, o que permitirá que o seu desenvolvemento contribúa ao benestar da cidadanía e, ao mesmo tempo, á conservación dos valores ambientais da Comunidade Autónoma de Galicia.

No que se refire ao tratamento de residuos, o anteproxecto pretende un mellor aproveitamento do seu potencial para a produción de biogás. Mediante a biometanización dos residuos de alto potencial, en especial aqueles da fracción de bioresiduos municipais, se pode mellorar o propio tratamento, convertendo o que podía supoñer un problema nunha fonte de enerxía, que ademais axuda á autosubministración dos procesos de SOGAMA que a requiran.

Tamén se fomenta a participación de municipios e das industrias agropecuaria e alimentaria no tratamento máis sustentable dos residuos, contribuíndo deste xeito á sustentabilidade, optándose por solucións de estabilización que eviten o depósito en vertedoiros e que poidan xerar valor para a sociedade, tal como suxiren os principios da denominada economía circular.

V. PRINCIPIOS DE BOA REGULACIÓN

O anteproxecto respecta o *principio de proporcionalidade*. Non establece cargas adicionais aos particulares excepto naqueles casos en que resulta imprescindible para obter os fins perseguidos pola norma, como é o caso da avaliación dos beneficios sociais e económicos en proxectos de xeración enerxética renovable, que impliquen uso de augas ou de minas. A participación do sector público autonómico en sociedades e os instrumentos de financiamento para proxectos coherentes cos fins do anteproxecto requiren de habilitación legal. O establecemento do canon á eólica mariña pretende compensar as afeccións medioambientais e visuais que se produzan. As políticas de recuperación forestal requiren das actuacións reflectidas no anteproxecto, e a creación do fondo para incendios de especial incidencia está xustificada polo seu impacto. O autoconsumo nas áreas empresariais ten amplos beneficios sociais, económicos e medioambientais que deben promoverse mediante

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

o levantamento de trabas administrativas e de planificación. O sistema de créditos de carbono ten un carácter voluntario. As medidas en materia de biometanización non impoñen cargas aos particulares.

En materia de parques eólicos se procuran obter sinerxías e mellorar a compartición e uso conxunto das liñas de evacuación, fins que son lexítimos e xustifican as posibles cargas aos promotores. As normas sobre instalacións de recarga de vehículos tamén teñen por obxecto axilizar a tramitación e levantar cargas administrativas.

En canto ao principio de *seguridade xurídica*, o anteproxecto se axusta á Constitución e ao canon de constitucionalidade, ao marco estatutario e legal, e non afecta á seguridade xurídica, establecendo réximes transitorios nos casos necesarios como é o das ordenanzas das áreas empresariais ou os parques eólicos xa en tramitación. En canto ao canon da eólica mariña, non existen aínda instalacións que puideran quedar suxeitas a este.

Relacionado co principio de proporcionalidade, se cumpre tamén o principio de *simplicidade*, levantándose na medida do posible as cargas para os interesados e evitándose trámites innecesarios, sen que se conteñan duplicidades con outras normas.

Igualmente se cumpre o principio de *eficacia*, atendendo a norma a fins lexítimos e utilizando unha regulación suficiente pero non excesiva.

Finalmente a tramitación do anteproxecto segue os principios de *transparencia e accesibilidade*, tendo lugar un anuncio no Portal de transparencia no que se recolleu a autorización para a tramitación, así como os seus obxectos e fins, e prevéndose a participación cidadá en futuros trámites.

Santiago de Compostela, na data de sinatura electrónica

Pablo Casal Espido

Secretario xeral técnico

Asinado por: CASAL ESPIDO, PABLO
Cargo: Secretario Xeral Técnico
Data e hora: 11/05/2023 15:03:57

CVE: MSNQIj6VN8X1
Verificación: https://sede.xunta.gal/cve

MEMORIA ECONÓMICA CONSOLIDADA DO ANTEPROXECTO DE LEI DE PROMOCIÓN DOS BENEFICIOS SOCIAIS E ECONÓMICOS DOS PROXECTOS QUE UTILIZAN OS RECURSOS NATURAIS DE GALICIA

A actual memoria complementa e consolida as memorias económicas de datas 11.05.2023 e 21.06.2023.

I. ANTECEDENTES E MEMORIA XUSTIFICATIVA

O anteproxecto de lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que utilizan os recursos naturais de Galicia, pretende regular diferentes aspectos relativos á sustentabilidade da utilización destes recursos na comunidade autónoma, atendendo non só aos criterios ambientais, senón tamén a factores socioeconómicos que permitan despregar unha política ambiental que sexa ademais xusta coa poboación e os territorios no ámbito de influencia dos proxectos. Pretende ser unha norma transversal que mellore a regulación da utilización dos recursos naturais no noso territorio, impulsando unha transición enerxética xusta e a consideración e compensación equilibrada dos custes medioambientais e afeccións aos servizos ecosistémicos, cos beneficios que as persoas, comunidades e territorios poden obter. Se ocupa, por tanto, de diversas cuestións, tendo por fío condutor os fins recollidos no artigo 2 do título preliminar: o impulso do desenvolvemento racional e sustentable de Galicia, mediante a xestión responsable dos recursos naturais e a protección do ambiente, de forma conciliada co desenvolvemento social e económico e procurando a cohesión territorial, a cohesión social e a mellora da calidade de vida da poboación de Galicia, e o desenvolvemento equilibrado dos sectores e actividades comprendidos na lei.

Para obter estes fins, se indican os obxectivos da norma no seu artigo 1: a procura de beneficios sociais e económicos de proxectos suxeitos a avaliación ambiental, tanto para Galicia como especialmente para a súa área de influencia; a integración da valoración dos beneficios sociais e económicos na avaliación de impacto ambiental; a participación do sector público de Galicia en sociedades con obxectivos compatibles co anteproxecto; o desenvolvemento de instrumentos de financiamento para facilitar a viabilidade destes proxectos; a creación dun canon para a eólica mariña; a recuperación integral do territorio afectado por incendios forestais e a creación dun fondo con esta finalidade; a implantación do autoconsumo enerxético nas áreas empresariais; a regulación dun mercado voluntario de carbono para desenvolver proxectos de absorción de gases de efecto invernadoiro; e a valorización dos residuos con alto potencial de biometanización por SOGAMA.

Tendo en conta o anterior, se trata dunha norma transversal, que está amparada por diversas competencias da Comunidade Autónoma de Galicia, segundo o ámbito material dos preceptos que contén.

O anteproxecto contén unha parte expositiva e unha parte dispositiva de 64 artigos, agrupados nun título preliminar e sete títulos, dúas disposicións adicionais, unha disposición transitoria, unha disposición derrogatoria, e cinco disposicións derradeiras.

O título preliminar contén os fins e obxectivos do anteproxecto, definicións sobre os beneficios sociais e económicos que procura, e a regulación do desenvolvemento de indicadores cuantitativos. Ademais, e de conformidade co dereito da Unión Europea, o artigo 6 establece unha prohibición de discriminación por establecemento ou residencia.

O título I se ocupa da valoración dos beneficios sociais e económicos de determinados proxectos. No seu capítulo I, se identifican os proxectos suxeitos a esta valoración, o capítulo II regula a súa integración no trámite de avaliación de impacto ambiental, establecendo as posibles medidas de compensación e estendendo a súa consideración aos informes sectoriais autonómicos. O capítulo III amplía esta valoración establecendo un informe a emitir para aqueles proxectos no ámbito de aplicación do título que non requiran de avaliación de impacto ambiental. O capítulo IV, dividido en 3 seccións, recolle disposicións específicas sobre cada un dos tipos de proxecto afectados: proxectos de xeración de enerxía a partir de fontes renovables, proxectos que requiran do uso de augas para determinados fins, e proxectos mineiros.

O título II regula a participación do sector público en sociedades con obxectivos compatibles co anteproxecto, e os seus instrumentos de financiamento. No capítulo I se habilita ao sector público á participación nestas sociedades. O capítulo II se refire a instrumentos de financiamento para sustentar proxectos cos obxectivos do anteproxecto. Estes instrumentos poden ser subvencións de capital, participacións de capital, préstamos participativos, créditos e deducións fiscais ao investimento, préstamos subvencionados, garantías, titulizacións e asistencia técnica, entre outras. Se regulan os instrumentos de capital e de débeda, e a titulización dos activos.

O título III crea un canon destinado a gravar o impacto medioambiental e visual das infraestruturas necesarias para a evacuación das instalacións de xeración eólica mariña. No seu capítulo I, se procura que a Administración autonómica nas súas relacións institucionais co Estado, de quen son competencia as instalacións eólicas mariñas, o inste a ter en conta a cohesión social e territorial así como os beneficios económicos e sociais en Galicia. O capítulo II establece o canon, fixando a natureza, obxecto, e ámbito de aplicación. Se establece unha afección dos ingresos do canon á conservación, reposición e restauración do ambiente, así como a actuacións de compensación e reequilibrio ambiental e territorial das cales serán principais beneficiarios os concellos afectados pola aterraxe das infraestruturas necesarias para a evacuación e o sector pesqueiro afectado pola implantación dos parques

eólicos dos cales se evacúa a súa enerxía. Permítese tamén o seu destino á compensación ao sector pesqueiro en xeral, e o seu uso para as sociedades e instrumentos do título II. Se configuran o feito impoñible, período impositivo, suxeitos pasivos, base impoñible, tipo de gravame e cota tributaria, así como a obriga de presentación de declaracións e autoliquidacións.

O título IV se ocupa da recuperación integral dos territorios afectados por incendios forestais. No seu capítulo I, establece unha serie de actuacións da Administración en materia de planificación territorial, determinación dos usos agroforestais permitidos, implantación de paisaxes cortalumes, impulso da diversificación de masas forestais, e o aseguramento dunha actuación constante no tempo. O capítulo II crea un fondo de recuperación do territorio afectado por incendios de incidencia singular. Se trata dun fondo específico, de carácter finalista. Se establece a competencia do Consello da Xunta para declarar mediante acordo cales son os incendios de especial incidencia. A financiación do fondo incluirá recursos propios conforme se inclúan nos orzamentos da Comunidade Autónoma, achegas doutras administracións, doazóns, e achegas privadas. Se establecen as actuacións que se poden financiar con cargo ao fondo, e a regulación das achegas privadas incluíndo o acceso a beneficios fiscais.

O título V se ocupa dos proxectos de autoconsumo enerxético nas áreas empresariais de Galicia. Dispón o fomento por parte dos promotores públicos ou privados no solo empresarial da implantación de proxectos de autoconsumo baseados en enerxías renovables. Establece unha serie de normas de aplicación directa en materia de urbanismo e ordenación do territorio para simplificar e promover estas instalacións, permitíndoas en parcelas lucrativas e dotacións privadas ou públicas de uso secundario ou terciario, nas zonas de recuamento e espazos libres de edificacións, sobre as edificacións e outras construcións auxiliares, e, no caso das instalacións de autoconsumo colectivo, nas zonas verdes e espazos libres. Procurando o levantamento de cargas burocráticas e de planificación, se dispón a interpretación favorable das ordenanzas, dispensando os elementos singulares das alturas máximas, e non computando estas instalacións a efecto de distancias mínimas ou edificabilidade. Estas normas deberán incorporarse nos instrumentos de planificación e ordenación do territorio a partir da entrada en vigor do anteproxecto, e prevalecerán de xeito directo sobre os instrumentos xa ditados, e os que estean en tramitación. Se fixa a competencia municipal para as licenzas, autorizacións e permisos necesarios, sen prexuízo doutras normas sectoriais. Se prevé tamén a reserva de espazos nas áreas empresariais para a canalización de enerxías renovables. Se habilita á declaración de utilidade pública e interese social destas infraestruturas na resolución administrativa que as autorice. Se dispoñen incentivos do alleamento de parcelas do IGVS e Xestur.

O título VI regula un sistema voluntario de créditos de carbono. O obxectivo é fomentar proxectos de absorción de carbono e reducir as emisións de gases de efecto invernadoiro. Para iso, os proxectos que poidan reducir as emisións ou

absorber estes gases recibirán o recoñecemento en créditos de carbono susceptibles de comercialización. Este terá lugar mediante unha plataforma de créditos de carbono que recollerá os proxectos de absorción, os créditos xerados e emitidos, e o rastrexo dos créditos para evitar a dobre conta. Se crea un comité técnico para mellorar o sistema e presentar propostas sobre metodoloxías. Se fomentará a participación neste sistema, e se poderá ter en conta nas convocatorias de axudas a proxectos susceptibles de absorber carbono.

O título VII se refire aos residuos biometanizables. A Comunidade Autónoma procurará a valorización de residuos con alto potencial de biometanización, con especial referencia aos de SOGAMA. Se prevé o establecemento de plans municipais de biometanización sobre a fracción de recollida selectiva de bioresiduos e a fracción resto, excluíndose neste último caso de forma preferente o depósito final en vertedoiro. O biogás obtido se utilizará en primeiro lugar para o autoconsumo de SOGAMA. Tamén se promoverá a valorización integral e conxunta de residuos municipais, da industria agropecuaria e alimentaria, habilitándose a SOGAMA para a contratación da obtención de biometano a partir dos mesmos.

A disposición adicional primeira refírese á consideración dos posibles efectos sinérxicos e acumulativos na avaliación ambiental nos procedementos de autorización de proxectos de parques eólicos.

A disposición adicional segunda dispón as regras de autorización de parques eólicos sometidos a avaliación de impacto ambiental de competencia autonómica.

A disposición adicional terceira regula a declaración de interese público superior de parques eólicos, conforme ao Regulamento Europeo (UE) 2022/2577 do Consello de 22 de decembro de 2022, para facilitar a rápida transición enerxética.

A disposición adicional cuarta establece a declaración de utilidade pública para as estacións de recarga de vehículos eléctricos ou de hidróxeno co obxecto de axilizar a electrificación do sector do transporte.

A disposición adicional quinta contén unha definición de paisaxes cortalume e áreas estratéxicas de xestión, en relación coa recuperación do territorio afectado por incendios forestais.

A disposición adicional sexta dispón a posta en marcha dun programa de compostaxe por parte da sociedade Galega do medio Ambiente (SOGAMA).

A disposición transitoria única regula o réxime de aplicación a procedementos de declaración de determinadas iniciativas empresariais prioritarias en curso.

A disposición derrogatoria única derroga o número 2 do artigo 42 da Lei 5/2017, do 19 de outubro, de fomento da implantación de iniciativas empresariais en Galicia, relativo á tramitación de proxectos de enerxía renovable como iniciativas empresariais prioritarias.

Nas disposicións derradeiras modifícase a Lei 9/2021, do 25 de febreiro, de simplificación administrativa e de apoio á reactivación económica de Galicia; e a Lei 8/2009, do 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e se crean o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental, en relación coa tramitación das autorizacións administrativas necesarias das infraestruturas de evacuación, que deberán solicitarse conxuntamente coa solicitude de autorización administrativa previa e de construción do parque eólico e requirirán que este dispoña de permiso de acceso e conexión. En particular, como norma xeral, e salvo xustificación expresa da imposibilidade de facelo doutra maneira, non se admitirán a trámite novas infraestruturas de evacuación cunha lonxitude de máis de 15 km, salvo que se trate de infraestruturas colectoras de varios parques eólicos e estas non teñan unha lonxitude superior a 0,3 km por megawatt conectado a elas. Trátase, así mesmo, de evitar a duplicidade de infraestruturas de evacuación de diferentes parques eólicos ou entre as novas propostas de evacuación e a rede de distribución e transporte existente ou planificada.

A disposición derradeira terceira prevé beneficios e incentivos fiscais, modificando o texto refundido das disposicións legais da Comunidade Autónoma de Galicia en materia de tributos cedidos polo Estado, aprobado polo Decreto lexislativo 1/2011, do 28 de xullo. Así, prevese unha dedución por investimento na adquisición de accións ou participacións sociais en entidades que realicen proxectos que provoquen servizos ecosistémicos, e unha dedución aplicable á constitución ou transmisión de dereitos reais sobre inmobles que sexan necesarios para a implantación de instalacións ou infraestruturas para a produción de enerxías renovables en áreas empresariais.

A disposición derradeira cuarta modifica a Lei 3/2008, do 23 de maio, de ordenación da minería de Galicia para facilitar a convocatoria de concursos mineiros sobre materias primas fundamentais e minerais críticos.

A disposición derradeira quinta habilita ao Consello da Xunta para o desenvolvemento regulamentario do anteproxecto.

Finalmente, a disposición derradeira sexta establece a súa entrada en vigor ao día seguinte da súa publicación no Diario Oficial de Galicia.

II. ESTUDIO ECONÓMICO

1. CONSIDERACIÓNS XERAIS

Para a análise do custe económico cómpre facer un repaso das diferentes medidas que contén.

O título preliminar non ten custo económico, xa que só establece os fins e obxectivos da lei, definicións dos beneficios sociais e económicos, e indicadores cuantitativos.

O título I non ten custo económico xa que a avaliación dos beneficios sociais e económicos que se establecen se integra na análise de impacto ambiental e para a súa tramitación non se constata a necesidade de novo persoal empregado público.

O título II non ten custo económico xa que só habilita para a participación en sociedades con determinados fins e para o establecemento de instrumentos de financiamento tanto para a Administración Xeral como para os seus entes instrumentais, polo que deberá ser o desenvolvemento de tales participacións e instrumentos os que determinen os posibles custos.

O título III, relativo ao canon para gravar as liñas de evacuación da xeración eólica mariña, implica a percepción de novos ingresos por parte da comunidade autónoma galega.

O título IV prevé unha serie de actuacións en materia de recuperación forestal. Estas actuacións estarán adecuadamente cubertas polos créditos orzamentarios, sen que se constate a priori a necesidade de novo persoal empregado público. No que se refire á dotación do fondo, non implica como tal un custo, senón que dependerá das partidas orzamentarias que se determine. As demais fontes de financiamento do fondo, como son as achegas doutras administracións, doazóns e achegas privadas, non supoñen custo para a Administración autonómica.

O título V se limita ao establecemento de determinadas normas de ordenación do territorio e urbanismo para facilitar o autoconsumo enerxético nas áreas empresariais. Non supón custo económico.

O título VI regula un sistema voluntario de créditos de carbono para o cal deberá crearse unha plataforma. Pendente o desenvolvemento regulamentario do sistema, o anteproxecto non implica custo directo ningún.

O título VII non supón un custo económico directo, senón que habilita a SOGAMA para o desenvolvemento de determinados plans de biometanización de residuos.

A disposicións adicionais primeira, segunda e terceira, referidas, respectivamente, á toma en consideración dos efectos sinérxicos dos parques eólicos nos seus procedementos de autorización; ás as regras de autorización de parques eólicos sometidos a avaliación de impacto ambiental de competencia autonómica; e a regulación da declaración de interese público superior de parques eólicos, conforme ao Regulamento Europeo (UE) 2022/2577 do Consello de 22 de decembro de 2022, para facilitar a rápida transición enerxética; non supoñen un custo económico.

A disposición adicional cuarta axiliza a tramitación de instalacións de recarga de vehículos, sen que supoña un custo económico, ao igual que a disposición adicional quinta que contén unha definición de paisaxes cortalume e áreas estratéxicas de xestión, en relación coa recuperación do territorio afectado por incendios forestais.
A disposición adicional sexta dispón a posta en marcha dun programa de compostaxe por parte da sociedade Galega do medio Ambiente (SOGAMA) que poñerá en marcha varias plantas de produción de compost. En garantía da sustentabilidade financiera das novas instalacións, a consellería competente en materia de residuos fixará un canon específico, tal e como se establece nos puntos 4 e 5 da devandita disposición.

As disposicións transitoria, derrogatoria, derradeira primeira e derradeira segunda non teñen custo económico ningún.

A disposición derradeira terceira establece beneficios fiscais para a adquisición de accións e participacións de determinadas sociedades e a dedución do 100% da cota dos impostos por constitucións o transmisión de dereitos reais sobre bens inmobles destinados ao autoconsumo enerxético nas áreas empresariais. Estes beneficios non supoñen un custo económico, pero si a diminución dos ingresos públicos.

Tampouco teñen custo económico as disposicións derradeira cuarta, derradeira quinta e derradeira sexta.

2. IMPACTO ESTIMADO DAS DEDUCIÓNS PREVISTAS NA RECADACIÓN DA COMUNIDADE AUTÓNOMA.

2.1. CONTEXTO

O anteproxecto de lei de promoción dos beneficios sociais e económicos dos proxectos que empregan os recursos naturais de Galicia prevé, entre outros instrumentos, beneficios e incentivos fiscais para fomentar o desenvolvemento de certo tipo de proxectos particularmente relevantes así como para facer máis atraínte a participación da cidadanía nos mesmos. Estes beneficios e incentivos fiscais están descritos na Disposición Derradeira Terceira que modifica a súa vez o artigo 20 do Decreto lexislativo 1/2011 de 28 de xullo. En concreto introdúcense dúas deducións nas cotas do IRPF e de Actos Xurídicos Documentados respectivamente, que se describen a continuación:

1. Dedución por inversión na adquisición de accións ou participacións sociais en entidades que realicen proxectos de interese público segundo os artigos 17 e 20 da lei (renovables e minas).

✓ Establécese unha dedución na cota íntegra autonómica do IRPF do 20% das aportacións aos proxectos cunha base máxima de 10.000€ por contribuínte en todos os períodos impositivos. Esta dedución está pensada para estimular a participación das comunidades locais nos propios proxectos como accionistas dos mesmos.

2. Dedución aplicable á constitución ou transmisión de dereitos reais sobre inmobles que sexan necesarios para a implantación de instalacións ou infrastruturas que sexan necesarios para a produción de enerxías renovables nas áreas empresariais.

✓ O obxecto desta dedución é facilitar a constitución de contratos de subministro a longo prazo para o autoconsumo renovable no sector empresarial galego. Este modelo de negocio precisa de seguridade xurídica a longo prazo para que sexa atractivo para inversores e bancos e se poida acceder a financiación tamén a longo prazo. Un dos elementos requiridos é a constitución de dereitos reais como o de superficie e o de voo nos emprazamentos onde se ubican as infraestruturas que deben ter vixencia durante a vida útil das mesmas. Estes dereitos deben estar asociados aos propios contratos de subministro de enerxía e transmitirse no seu caso de maneira conxunta. Debido ao elevado valor das instalacións o establecemento e transmisión destes dereitos de superficie é moi alto, frecuentemente maior que o valor do propio inmoble, o que dificulta enormemente a viabilidade económica dos proxectos. Debido ao grande interese público no desenvolvemento do autoconsumo renovable no sector empresarial galego considerase necesario introducir esta dedución.

2.2 IMPACTO IRPF

O impacto na recadación da dedución para os pequenos investidores no IRPF dependerá de tres factores:

1) Do investimento e distribución temporal do desenvolvemento dos proxectos elixibles.

2) Da proporción de débeda e capital que empreguen os promotores para o financiamento dos proxectos.

3) Da proporción de capital que se lle reserve aos inversores retallistas aos que vai destinada a dedución.

Para facer unha avaliación cuantitativa fixéronse as seguintes asuncións:

A. Investimento requirido por unidade de potencia instalada (baseados no anuario 2021 da Axencia Internacional da Enerxía).

Investimento requirido por tipoloxía (millóns de euros por MW instalado)	
Eólica terrestre	1,05
Centrais bombeo	0,48
Solar PV	0,97
Biogás	2,12
Hidróxeno verde	3,11

B. Nova potencia instalada dos proxectos elixibles (baseado na Axenda Enerxética de Galicia)

Tecnoloxía	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Total
Eólica terrestre	546	579	597	615	633	652	672	4294
Eólica Mariña	0	0	0	0	116	239	615	970
Centrais bombeo	214	227	233	240	248	255	263	1680
Solar PV	21	23	23	24	25	26	26	168
Biogas	2	3	3	3	3	3	3	20
Hidróxeno verde	0	0	27	28	116	179	492	842
Total	**783**	**832**	**883**	**910**	**1141**	**1354**	**2071**	**7974**

C. Parámetros económico-financieiros.

En base á práctica normal do sector estímanse a seguinte estrutura financieira para os proxectos en porcentaxe sobre o total do investimento:

Proporción media de débeda	75%
Proporción media de equity	25%
Reserva de equity para investidores locais	15%
Tasa de inflación anual	3%
Deducción IRPF	20%

D. Concreción do impacto

Para considerar o impacto estimado da dedución prevista na cota autonómica do IRPF preséntanse o seguinte escenario:

Escenario. A metade dos proxectos inclúen tramos para retallistas que son maioritariamente subscritos por contribuíntes galegos. Este escenario asúmese como o máis probable.

Ano	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Coste das deducións (€ millóns)	2,94	3,12	3,31	3,41	4,28	5,08	7,77
Número de beneficiarios	1468	1560	1656	1706	2139	2539	3883

2.3. IMPACTO AJD

Tendo en conta que non se paga un canon, para determinar a base impoñible é necesario calcular o valor residual non amortizado durante a vida do dereito de superficie dos activos que se instalen para ese autoconsumo enerxético, ao durar máis a súa vida útil que o dereito e non ser retirados cando se extinga o dereito de superficie. Iso está cuantificado nun 40%.. Por tanto, tendo en conta o coste da inversión en función dos MW, a inflación, a vida útil da instalación e a do dereito,, determínase unha base impoñible á que se lle aplica o 1,5% (tipo de AJD). Esa é a perda recaudatoria que para 2024 se cifra en 660.000€.

A. Parámetros

Potencial autoconsumo en PPA parques 2030 (MW)	**500**
Coste MW autoconsumo (€MW CAPEX)	1,5
Vida útil instalacións (anos)	25
Prazo medio PPAs (anos)	15
Tipo impositivo	1,5%

B. Concreción do impacto

AJD	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Inversión autoconsumo PPA parques empresariais (€ millóns	110,36	113,67	117,08	120,59	124,21	127,93	131,77
Base imponible	44,14	45,47	46,83	48,24	49,68	51,17	52,71
Coste deduccións (M€)	0,66	0,68	0,70	0,72	0,75	0,77	0,79

3. TÍTULO III: O CANON DA EÓLICA MARIÑA

Introdución

O Título III do Anteproxecto de referencia establece o canon da eólica mariña. Tendo en conta a súa natureza tributaria desta disposición, na primeira parte xustificaranse os aspectos xurídicos relativos á creación do canon eólica mariña. Na segunda, incluirase a memoria económica.

A. Aspectos xurídicos

1. Tipoloxía do canon. Obxecto e competencias sobre iniciativa lexislativa

Na medida en que o canon é un tributo debe subsumirse nalgunha das categorías tributarias previstas no artigo 2.2, da Lei 58/2003, Xeral Tributaria (LGT); isto é, impostos, taxas ou contribucións especiais. O canon da eólica mariña é substancialmente, un imposto, e un imposto propio da Comunidade Autónoma de Galicia.

Segundo a Constitución española de 1978, no seu artigo 133.2, as Comunidades Autónomas poden establecer e esixir tributos de acordo coa Constitución e as Leis. O art. 157.1, inclúe entre os recursos das Comunidades Autónomas, "os seus propios impostos". E a Lei 8/1980, de 22 de setembro, Orgánica de Financiamento das Comunidades Autónomas (LOFCA), disciplina no seu artigo 6, as posibilidades de crear impostos propios, cos límites previstos nos seus parágrafos segundo e terceiro..

Pero, neste caso, encontrámonos ante un imposto medioambiental, que presenta unhas características peculiares.

O fundamental para que poidamos falar dun imposto medioambiental é que a materia gravada a través do mesmo (non necesariamente o feito impoñible, ou non necesariamente todo o feito impoñible, senón polo menos o seu elemento material u obxectivo) prevea unha actividade real ou potencialmente daniña ou agresiva para o medio ambiente. No segundo lugar, a súa cuantificación debe ser consecuente con este gravame (gravando mais a quen mais contamina, de acordo co principio quen contamina, paga). E, en terceiro lugar, debe ter unha función reparadora, afectándose todo o parte do recadado a reparar o dano ambiental producido. Ademais, o tributo medioambiental forma parte do que se coñece como "utilización extrafiscal do tributo". O Tribunal Constitucional recoñeceu na sentenza 37/1987, de 26 de marzo, que "nin na Constitución nin na LOFCA existe precepto algún que prohiba as Comunidades Autónomas actuar a súa potestade tributaria — e en concreto, o seu poder de imposición — en relación coa consecución de obxectivos non fiscais" (FJ 130). E iso, porque a data de hoxe, a adecuación constitucional da extrafiscalidade non admite discusión, tras a sentenza 221/1992 de 1 1 de decembro, que sinala que "é constitucionalmente posible que o lexislador tributario, ao regular cada figura impositiva, outorgue preeminencia a outros valores ou principios respectando, en todo caso, os límites establecidos pola Constitución" (FJ 40).

Non obstante, cando o tributo se utiliza con prioritaria finalidade extrafiscal en lugar de finalidade recadatoria, convértese nun instrumento mais no desenvolvemento da política pública á que se orienta a adopción do tributo, pero esa política pública debe ser unha política medioambiental; do contrario poderíase estar desvirtuando a finalidade do tributo.

En conclusión, un imposto medioambiental é unha figura extrafiscal. E, ao mesmo tempo, un imposto é unha medida de política pública, neste caso, de política medioambiental.

O ente público que o estableza deberá ter competencia fiscal, pero tamén competencia na materia substantiva á cal se dirixe o tributo. É a denominada regra da dobre competencia. A sentenza do Tribunal Constitucional, 164/1995, de 13 de novembro, FJ 4, dixo que os impostos medioambientais deben crearse, non so respectando os principios tributarios derivados do art. 31 da Constitución, senón tamén "dentro do marco de competencias asumidas.

Galicia ten competencia material naqueles fins públicos aos que serviría o canon da eólica mariña, xa que, de conformidade co artigo 27.30 do Estatuto de Autonomía de Galicia, ten competencia exclusiva na materia "normas adicionais de protección do medio ambiente e da paisaxe nos termos do artigo 149.1.23". A competencia medioambiental é transversal por definición. A defensa e preservación da paisaxe é unha política pública transversal que afecta a todos os órganos da Xunta de Galicia, e a todas as Consellerías. Así se desprende do artigo 5 da dita Lei 7/2008, de protección da paisaxe de Galicia, segundo o cal os poderes públicos integrarán a consideración da paisaxe nas políticas de ordenamento territorial e urbanístico, e nas súas políticas ambientais, do patrimonio cultural, agrícolas, forestais, sociais, turísticas, industriais e económicas, así como en calquera outra política sectorial que poida producir un impacto directo ou indirecto sobre a paisaxe. Por outra parte, de conformidade coa Lei 5/2019, do 2 de agosto, do patrimonio natural e da biodiversidade de Galicia, Galicia posúe un incomparable patrimonio natural de excepcional valor, o cal constitúe unha das principais señas de identidade da nosa comunidade autónoma e esixe a súa adecuada preservación para satisfacer as necesidades non só das xeneracións actuais senón tamén as das xeracións futuras.

Galicia ten tamén competencia exclusiva na ordenación do territorio e do litoral, consonte o artigo 27.3 do Estatuto de Autonomía de Galicia, para, de acordo con esta competencia, manter e mellorar a sostibilidade ambiental, social e económica, e protexer a súa propia fisonomía natural e humana.

Por último Galicia ten competencia na ordenación da política enerxética. Isto de conformidade co artigo 27.13 do Estatuto de Autonomía de Galicia, que lle atribúe competencia exclusiva sobre instalacións de produción, distribución e transporte de enerxía eléctrica cando este transporte non saia do seu territorio e o seu aproveitamento non afecte a outra provincia ou Comunidade Autónoma, sen prexuízo do disposto no artigo 149.1.22 e 25 da CE. E igualmente consonte o artigo 28.3 do Estatuto de Autonomía de Galicia, que lle atribúe o desenvolvemento lexislativo e execución da lexislación do Estado nos termos que a mesma estableza, sobre o réxime enerxético.

Pois ben, a política de protección da paisaxe, do patrimonio natural e do litoral deben integrarse na ordenación da produción de enerxía, e na política industrial e económica, da que aquela forma parte. E a política de ordenación de produción de enerxía ha de facerse modulando o impacto que sobre o medio ambiente en xeral, e a paisaxe e o litoral en particular, teñen as instalacións produtoras de enerxía eléctrica.

Por último, sendo a ordenación das infraestruturas de evacuación da eólica mariña unha manifestación da preponderante competencia sobre aproveitamento enerxético, e atribuíndose esta competencia á Consellería de Economía, Industria e Innovación, corresponde a competencia substantiva sobre a materia á Consellería de Economía, Industria e Innovación.

2. Principios xurídico-tributarios que deben informar a creación do canon

O canon da eólica mariña é unha prestación patrimonial de dereito público, un imposto, aínda que se lle denomine canon. Partindo de diso, o establecemento e regulación do canon debe respectar unha serie de principios.

Principio de reserva de lei

En primeiro lugar, e dada a súa condición de prestación patrimonial pública, o canon debe establecerse a través dunha norma con rango de lei aprobada polo Parlamento de Galicia, e así e o caso ao tramitarse como anteproxecto de lei sen que os aspectos substanciais do canon queden conxelados ao rango regulamentario.

Principio de capacidade económica

Segundo o artigo 31.1 da Constitución, o deber de contribuír deberá facerse de acordo á capacidade económica de cada un, de acordo cun sistema tributario xusto, inspirado na igualdade e progresividade, e que, en ningún caso, terá alcance confiscatorio.

Os tributos medioambientais constitúen unha excepción ás esixencias de capacidade económica, para os cales é relativa. Neste caso, se contempla a capacidade económica, xa que a base impoñible do tributo ben dada, entre outras, pola intensidade eléctrica da infraestrutura de evacuación, tendo unha implicación económica, vinculada á renda que poida obterse da xeración e venda da enerxía.

Principio de seguridade xurídica

Ningunha tacha de inseguridade pode referirse á creación dun canon que se fixo mediante lei, coas esixencias de publicidade derivadas da mesma, e afectando

exclusivamente ás infraestruturas de evacuación das instalacións eólicas mariñas que se verifiquen desde a súa entrada en vigor.

A Comunidade Autónoma de Galicia, á hora de exercer o seu poder de creación de tributos aparece tamén vinculada polo efecto de primacía do Dereito Comunitario europeo. O réxime do canon da eólica mariña non contén ningunha medida que puidese ser catalogada como axuda de Estado.

3. Principios que rexen a creación de impostos propios polas Comunidades Autónomas

Principio de territorialidade

As competencias das Comunidades Autónomas se definen a partir de certos límites territoriais, xa que o territorio é un ámbito de validez no seu exercicio, de xeito decisivo en materia de impostos. En tal sentido, o art. 9.a) da LOFCA dispón que "non" poderán suxeitarse elementos patrimoniais situados, rendementos xerados nin gastos realizados fóra do territorio da respectiva Comunidade Autónoma,".

No caso do canon á eólica mariña, o principio de territorialidade queda salvagardado, cando o art. 32 do anteproxecto se refire a que o canon se aplicará infraestruturas necesarias para a evacuación de eólica mariña aplicable ao ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia.

Principio de non interferencia económica

Entendemos por "principio de non interferencia económica", ao que fai referencia o artigo 9.c) da LOFCA, o conxunto de regras que prohiben que os impostos propios das Comunidades Autónomas supoñan "obstáculo á libre circulación de persoas, mercadorías, servizos e capitais", ou que estas afecten de xeito efectivo á libre elección de residencia das persoas ou situación de empresas e capitais dentro do territorio español, sen que se poida trasladar cargas a outras Comunidades Autónomas. Isto non impide que exista un diferente tratamento fiscal, consubstancial á autonomía, sempre que non se impida a libre elección de residencia e establecemento. A mera existencia do canon á eólica mariña non afecta á libre decisión de residencia nin á situación de empresas en Galicia. En canto á traslación a outras comunidades, esta queda excluída polo estrito principio de territorialidade coa citada cláusula do art. 32 do Anteproxecto.

Principio de separación

O art. 6.2 de LOFCA dispón claramente que "os tributos que establezan as Comunidades Autónomas no poderán recaer sobre feitos impoñibles gravados polo Estado", ao tempo que o art. 6.3 establece que "as Comunidades Autónomas

poderán establecer e xestionar tributos sobre as materias que a lexislación de Réxime Local reserve ás Corporacións Locais nos supostos en que a devandita lexislación o prevexa e nos termos que a mesma o contemple". En canto á posible colisión co IAE e o IBI, o canon no é un tributo patrimonial, porque non grava a explotación nin a propiedade das infraestruturas de evacuación, senón a súa afección ambiental. Por tanto, se cumpre co principio de separación xa que non existe unha gravame estatal sobre o mesmo feito impoñible.

4. Danos medioambientais e incidencias e afeccións que se pretenden corrixir co imposto

Como elemento lexitimador do canon existe un dano paisaxístico e ambiental, singularmente do litoral, que se pode combater ou evitar e que a Comunidade Autónoma pode combater, como mínimo, sobre a base das competencias medioambientais que, a partir do art. 149.1.23 da Constitución, lle permiten adoptar medidas adicionais de protección.

O dano ambiental que xustifica unha internalización de custos no caso de parques eólicos mariños non é outro que a contaminación paisaxística e ambiental, singularmente do litoral, provocada polo despregamento de infraestruturas de evacuación. A contaminación paisaxística e ambiental xera unha degradación da paisaxe que se percibe ou se ve nun lugar, debido á mala ubicación de elementos visuais que non resultan acordes co medio. Así, podemos cualificar como contaminantes paisaxísticos todas aquelas accións físicas e biolóxicas normalmente debidas ás actuacións humanas que directa o indirectamente interfiren desfavorablemente co ser humano a través do sentido da vista, dando lugar á sensación de perda da visibilidade ou da cualidade paisaxística. E non cabe ningunha dúbida de que as infraestruturas de evacuación dun parque eólico mariño constitúen axentes contaminantes paisaxísticos e ambientais, singularmente do litoral.

- **Finalidade extrafiscal do tributo, preeminencia sobre a finalidade recadatoria**

A finalidade ambiental do canon queda clara pola concorrencia respecto ao seguinte.

a) Unha función disuasoria, de maneira que a figura impositiva grave efectivamente unha actividade ou situación real ou potencialmente daniña para o medio ambiente en calquera das súas manifestacións. A través da técnica de gravar o acto ou feito contaminante permítese determinar a obriga de pagamento a cargo do axente contaminador, e realízase o principio de que quen contamina, paga.

b) En segundo lugar, o tributo medioambiental debe ter unha función reparadora, de maneira que o recadado se destine á prevención ou reparación do dano ambiental

que se pretende combater. Esa función, veremos que se cumpre neste caso, coa afectación do recadado aos concellos afectados e ao sector pesqueiro establecida no artigo 33.

5. Obxecto do canon eólico

Os parques eólicos mariños constitúen unha das instalacións renovables con maior incidencia territorial, dadas as súas características, as súas dimensións, e proximidade ao litoral. Resulta evidente que a instalación de infraestruturas de evacuación no litoral produce unha interrupción na harmonía paisaxística e ambiental, debido a que se ocasiona unha modificación e degradación da paisaxe, alterando o seu aspecto orixinal, e provocando a perda de boa parte do patrimonio natural galego. É por todos sabido que a paisaxe e o patrimonio natural son bens medioambientais que se deben preservar e conservar.

6. Estrutura e funcionamento: orientación a conseguir os obxectivos pretendidos coa lei

O canon responde na súa estrutura á súa finalidade ambiental.

O seu feito impoñible é unha actividade real ou potencialmente contaminante para o medio ambiente: a contaminación paisaxística, recoñecida internacionalmente como un modo de contaminación. Tal feito impoñible non é outro que a xeración de afeccións e impactos visuais e ambientais adversos sobre o medio natural e sobre o territorio, como consecuencia da instalación de infraestruturas de evacuación no litoral.

Conseguintemente, sendo a contaminación que se pretende atallar a paisaxística e ambiental, singularmente do litoral, para que a función disuasoria opere correctamente haberá que gravar a quen a produce, xerando unha deseconomía externa. E ese suxeito non será outro que quen explota a infraestrutura de evacuación, estendéndose a responsabilidade solidaria ás persoas titulares da autorización, da infraestrutura, ou do parque eólico mariño cando non sexan coincidentes, garantíndose así a aplicación da regra de que quen contamina, paga.

Se grava máis ao que contamina máis. Elo conséguese a través dunha escala de gravame, que parte dunha base non monetaria (metros liñais da infraestrutura de evacuación, dependendo ademais de se está soterrada e da súa intensidade eléctrica) e determina unha cantidade a pagar por cada unidade da base.

Deste xeito se incentiva a minimización da dimensión destas infraestruturas, fomentando a súa compartición e soterramento, gravándose ademais as de maior intensidade por ter maior impacto visual e ambiental.

O tributo está ademais orientado a actuacións compensatorias para os concellos afectados e o sector pesqueiro, permitíndose tamén o financiamento de empresas que leven a cabo actividades de compensación ambiental, segundo a afectación do artigo 33.

- **Incidencia do tributo na corrección e prevención da actividade contaminante.**

A estrutura do canon garante plenamente o efecto disuasorio e incentivador, propio dos tributos medioambientais.

Ese efecto ten lugar respecto dos tres elementos esenciais de todo tributo: o feito impoñible, os suxeitos pasivos e os elementos de cuantificación.

Respecto do feito impoñible, queda claro que se trata dun tributo que grava unha actividade contaminante: "impactos visuais e ambientais adversos sobre o territorio, como consecuencia da instalación e funcionamento de infraestruturas de evacuación no litoral". O impacto é provocado polas infraestruturas, pero non se grava a súa titularidade, porque iso suporía crear un imposto patrimonial, que podería solaparse co Imposto sobre o Patrimonio.

Respecto dos suxeitos, grávase en concepto de contribuíntes, aos que contaminan, isto é, aos titulares da explotación da infraestrutura. Na normalidade dos casos, eses suxeitos serán os titulares da respectiva autorización administrativa, o que facilitará o control do suxeito. O consideralos contribuíntes supón que, de acordo co establecido no art. 36,2 da Lei Xeral Tributaria, sempre deben cumprir a obriga tributaria principal.

Respecto dos elementos de cuantificación, base impoñible (art. 38) e tipo e gravame (art. 39) pretenden reforzar o efecto disuasorio e o efecto incentivador, propio dun tributo medioambiental: o efecto disuasorio, porque se penaliza o foco de contaminación paisaxística e ambiental, e o efecto incentivador pola diferenciación entre a gravame de infraestrutura soterrada e a posibilidade de minimizar a dimensión e compartir infraestruturas para reducir o pagamento.

B. Memoria económica

Aos efectos desta memoria, tendo en conta que a normativa é competencia da Administración do Estado e o desenvolvemento paulatino e gradual desta